

29.
Vor naadig Konge from, GUD mægtelig
bevare, Din himmelsk Engle Skare, En skand
vær fring ham om, Du naadelig til føye
Hans ønske, milde GUD, Bevar ham som
dit øye, Hvor hand gaar ind og ud.

30.
Om Kongens Huus og slægt, En vold og
borg GUD være, Beskierme dem O H Erre
Erng i din varetagt, GUD! Kongens raad
giv naade, Deres raadfører vær J alle ting at
raade, Som best og tienligt er.

31.
Hielp hvem som er i nød, Løs hver som
trænger smerte, Trost hver bedroved hierte,
Dg frels os i vor død, Naar vi skal heden dra-
ge Fra denne jammerdal, Vor' siæle til dig
tage Udi din fryde sal.

32.
Hielp GUD og naadig mig, Som maa i
mørket vandre, Lad mig blant GUDS børn
andre Forflottes hen til dig, Op i dit ærens
rige, At jeg dit lys maae see, Som skal evin-
delige Til ævrig tid staa ved.

C N D E.

15
Den ældgamle og over al Verden
berømmelige
Kongelige Residence og Han-
dels-Stad i Portugal

Lissabons

ynkelige og veemodige

Gvane = Gang,

Da samme Stad den 1 Nov. 1755
ved et forfærdeligt Jordstælv og derpaa søl-
gende Jdebrand, næsten gandske og
aldeeles blev ødelagt,

Dg den velbekiendte Stad Setubal
blev samme Tid af Havets Bevalt yn-
keligen oversvømmet;

Til en gudelig Dymuntring og Ef-
tertanke over GUDS retfærdige
Bredes Domme

Gangvis forfattet under den Melodie:

Hvo itkun lader HERNEN raade, &c.

*****o*****

Trenhiem, trykt Nar 1756.

I.

Jeg Lissabon, blant Riger
Dronning,
Som æret var af Velde,
Pragt,

Har Kongernes retfærdig Konning
Nu gandske ned i Støvet lagt!
Jeg, Hoved-Stad i Portugal,
Er nu blant øde Stæders Tal.

2.

I mange Hundred' Aar jeg haver
Floreret, og har svinget mig
Bed Handel op, men nu begraver
GUD mig; jeg er en Steenhob
liig;

Min Prydelse, min Ære-Pragt
I Gruus og Aske nu er lagt.

3. Som

3.

Som Zions Bierg jeg 'mig for-
meente

Grundfæstet, og at være fast,
Men ach! ach see! sig Bladet vente,
Dg jeg blev pludselig fuldkast;
Mit Slot og mine Kirker er
Omkastet alle, een og hver.

4.

Ach Setubal! min lille Søster,
Som overflodig var paa Salt,
Hver Søemand nu sit Hoved rø-
ster,

Da af oprørte Havs Gevalt
Du maatte drukne ynkelig,
Dg overskylles grummelig.

5.

Jeg nu er Enke, thi mit Smykke
GUD haver ladet rive af,
Da Jordskielvs græffelig Ulykke
Mit sidste Bane-Saar mig gav.
Min

II.

Blant andre Ting jeg maa begræde
De Kiøbmænd, som sin Handel
drev

Hos mig, som var et Handels-
Sæde

Udi Europa; thi de blev
Forarmet, spillede sin Credit,
Da jeg nu spillede Falit.

12.

Jeg neppe troer, at jeg min Throne
Saar i sin første Prægtighed;
Thi faldet er min Ziir og Krone,
Den ligger nu i Støvet ned;
Ach! ach! jeg prægtig Lissabon
Er nu et øde Babylon.

13.

Ach! ach! jeg Dronning nu er ble-
ven

Damascus liig, jeg er nu som
Jerusalem, som Tyrus revent
Eil Grunde, ja jeg som EDOM
skal

Skal være øde al min Tid;
Thi ingen tør paa mig slaa Lid.

14.

O! alle smaa og store Stæder,
Seer jer i Spejl paa min Ruin!
I som i Synden eder glæder,
Betragter Undergangen min!
O! spejler eder i hvert Land,
GUD Eder og forderve fand!

15.

Af Aske Sæbe præpareres,
Hvormed man toer sig reen og
hvid!
O! lader jer derfor bevæges,
Dg vender Eders Tanker hid,
Jer Sæbe gjør af Asken min,
Dg floge blir af min Ruin.

16.

Betænk at Herren Riis har man-
ge,
Hvormed Han tugte fand, ved
hver

Et